

[Jens Thoft]

ligningen. Jeg har misforstået hr. Aagaard, og det skal jeg straks stå på ét ben og erkende og øve selvkritik.

Når vi så kommer til den anden del, så er virkeligheden jo den, at 15 kommuner sidste år ikke havde forhøjet ét eneste selskab, og det viser altså en meget ujævn ligning af selskaber i kommunerne, det må hr. Aagaard da medgive mig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 12:

Forslag til folketingsbeslutning om opbevaring af hjemmeværnspersonellets våben og ammunition i depoter i fredstid.

Af Jens Thoft (SF) m.fl.
(Fremsat 31/10 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Forsvarsministeren (Enggaard):

Hjemmeværnet er udtryk for en stærk, bred og folkelig vilje til at deltage i landets forsvar. Siden oprettelsen af hjemmeværnet i 1949 har mellem 250.000 og 300.000 mænd og kvinder været engageret i dette frivillige forsvarssamarbejde.

Det er regeringens opfattelse, at denne værdifulde folkelige bevægelse ikke bør gøres til genstand for politiske kastevinde, men bevægelsen bør naturligvis indrettes efter de til enhver tid fastlagte samlede, overordnede samfundsmæssige hensyn.

Hjemmeværnets personel har pligt til efter nærmere fastsatte bestemmelser at opbevare

udleverede udrustningsgenstande, bl.a. våben og ammunition, på deres bopæl. Det drejer sig i denne forbindelse først og fremmest om det til den enkelte mand udleverede våben, dvs. gevær, pistol, maskinpistol og lign. samt en mindre ammunitionsbeholdning. Dette er en del af hele hjemmeværnets idégrundlag. Det var det ved hjemmeværnets start, og det er det fortsat.

Hjemmeværnets øvrige våben, udrustning, ammunition m.v. oplægges i depoter efter nærmere fastsatte regler. Hertil kommer, at der gælder særlige regler for, hvorledes den enkelte hjemmeværnsmand skal opbevare sine personlige våben på bopælen. Eksempelvis skal våben og ammunition opbevares hver for sig, ligesom våbenet ikke må opbevares i funktionsduelig stand.

I Norge og Sverige har man også et hjemmeværn, hvor det frivillige personel ligesom i Danmark opbevarer våben og ammunition hjemme. Også dér anses dette for afgørende for hjemmeværnets idégrundlag og hele virke.

Der sker lejlighedsvis misbrug af hjemmeværnets våben, og det er dybt beklageligt. Vi må jo gøre os klart, at disse misbrug ofte må antages at forekomme i situationer, hvor det ikke helt kan undvikes, at de tragiske hændelser ville være sket, uanset om der er rådighed over hjemmeværnsvåben eller ej.

En mulig måde at reducere de enkeltstående misbrug af hjemmeværnets våben på kunne være at opbevare samtlige hjemmeværnspersonellets våben i depoter i fredstid. En sådan løsning ville være ressourcetrækkende, idet våbendepoter i det antal og i den størrelse, der her er tale om, vil være dyre at etablere og vedligeholde. Herudover vil sådanne depoter være oplagte mål for indbrud og sabotage i en periode, hvor der skal træffes politiske afgørelser om landets sikkerhed, og det ville være helt ude af økonomisk proportion at etablere effektiv døgnovervågning ved samtlige sådanne depoter.

Hertil skal føjes, at uddannelsen af det frivillige personel i fredstid vil blive påført væsentlige tidrøvende ulemper og dermed begrænse motivationen til at deltage i uddannelsen, ligesom den enkelte hjemmeværnsmands vedligeholdelse af sit våben vanskeliggøres.